

Honori Supremo ... Iuvenem Dn. Ernestum Cothmannum, L.L. Studioss. In Illustri Academia Giessensi placide defunctum, & solenni Pompa die XXII. Martii Anno cl Ic LIX. terrae mandandum. In Illustri ad Varnum Academia prosequuntur

Rostochi[i]: Richelius, 1658

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770476473>

Druck Freier Zugang

HONORE SUPREMO
Eximium & Praecellentem Juvenem
DN. ERNESTUM
COTHMANNUM,

LL. Studiosi,
In Illustri Academia Giessensi
placidè defunctum, & solenni Pompa
die XXII. Martii Anno c1313 cLIIIX. terrae
mandandum.

In Illustri ad Varnum Academia
prosequuntur
STUDIOSI BRUNSVICENSIS
& LUNÆBURGENSES.

ROSTOCHI
Typis Johannis Richelii, Senat. Typogr.

Niger rudentes Eurus insano mari
Ut fregit, & nunc sacra jacta est an-
chora,
O quantus ibi tùm sudor instat navi-
tis,
Perq; ima currit ossa frigidus tremor!
Quid nunc putemus? dum (sed eheu!)
occidit
COTHMANNUS inclutum juventutis
jubar,
Magni Parennis alterum solatium,
Longæq; noctis reprehensus impetu
Jam destitutam affine fratre filio
Domum relinquit morte præmaturri-
mâ.

Quid

Quid hoc putandum est? dira morbil-
lūm manus

Desiderantis spes avaras patriæ

Resecat in herba tanta semina oppri-
mens,

O dura fata, nec satis clementia,

O atqve sortes asperas mortalium!

Quid? nonne passim tot virorum mil-
lia

Cadunt vel ense, vel sonore pulvere?

Aut fortè nondum sat (sed horreo elo-
qui)

Fusum arbitremur eruditi sanguinis?

Verùm querelis hisce quis tandem
modus,

Camœna demens? Mitte planctus,
quid refert

Ciere luctus? conticesce: quem doles,

Coeli

Coeli quiescit iste nunc in gaudiis.
Non, si Juvencis illigata millibus
Aratra niterentur illius, tamen
Istis supernum gaudium mutaverit.

ad 49
Memoria

Siccine turbatur naturæ cursus & ordo
O spes fallaces! Scriptio tristis ad
Nuncia fama refert: Moritur peregrinus,
Hassiacis, iterum filius ante patre
Octavus cursum properè jam ceperat ann
Ast omnes nondum præteriere die
Cum primogenitum nimia inclementiam
In medio cursu hic abstulit ante di
Nostra Rhodante suo dum charo cive, car
Se vidit, luctus publica signa dedi
Quis non hæcce vices tristes, Vir Magne,
Quas iterum imposuit nunc tibi de
Quod nos post reditum læti speravimus o
Reciditad nihilum, sic pia fata vol
Ludit in humanis Domini suprema volun
Illius haut nostra est prævalet illa
Prævaleat merito, verboq; resistere eidem
Non decet, hautvè pium est, nam be
Bella cruenta, nefas, incendia, furta, rap
Grassantur passim, nec pia, justa va
immundo mundo quis non excedere vall
Si visum fuerit, complacitumq; DE
Colligit ille suos, quibus hujus temporis al
Et ficti vultus verba nocere queant
Summa DEI bonitas! onus hoc immisit &
Ferre juvabit idem, ne opprimere
Hunc haustum calicis, tibi quem nunc po
Edulcare sciet, pro bonitate sua;
Sis mihi, sis patriæq; superstes Nestoris an
Incolumisq; bonis omnibus, atq; t
*Quibus pl. venerando Dn. socero, deb
condolentiam declar*
Albertus Willebrand

